

Đại Hùng Linh Điện, ngày 9 tháng 3 năm 2011

Các vị thương mến,

Đầu tháng 3, tiết trời ấm lại cũng là thời gian Thầy chuẩn bị công việc lao động tại Đạo Viện cho năm nay. Năm nay, theo dự trù mình hoàn tất nhà rường để có nơi hội họp, đền thờ Đức Thánh Trần... và bắt tay thực hiện Kỳ Đài để có thể hoàn tất trước mùa Hè năm 2012. Hương đang thương lượng với chính phủ để giấy phép có thể kéo dài thêm một năm nữa mới hoàn tất việc xây dựng. Thời gian này, Bibi và các vị đang thương lượng để mua thêm đất để sát nhập vào Đạo Viện nhằm giảm tốn kém khi phóng đường. Chủ yếu là cuộc đất nơi cổng chánh để phóng con đường khoảng hơn 2 km từ cổng chánh lên Kỳ Đài và từ đó nối tiếp Chí Tôn Điện. Song song là ủi thêm khoảng 7 km đường trong Đạo Viện để có thông lộ từ Chí Tôn Điện đến Pháp Chủ Thiền Viện. Theo ước tính của Thầy thì có thể thực hiện 1 trong 2 dự án: Dự án 1, là con đường từ Chí Tôn Điện đi ngang qua vườn thiền Từ Long Ngọc, rồi rẽ trái đi ngang khu văn hóa Âu Mỹ, đến làng thiền Từ Tri Hùng, ôm một vòng núi để đi ngang khu đền thờ cổ xong đổ xuống con đường phía dưới Điện Mẫu. Dự án 2, là con đường từ Chí Tôn Điện, băng ngang vườn thiền Từ Long Ngọc xong trở xuống núi nối kết với Pháp Chủ Thiền Viện.

Vì Đạo Viện là vùng đất núi non, không phải là bình nguyên nên việc phóng đường rất phức tạp, phải thỏa mãn rất nhiều code của chính phủ, chẳng hạn như đường không được dốc quá 10 độ, phải có rãnh nước song song và đường thoát nước, sau khi ủi đường xong thì phải đợi vài năm để con đường ổn định thì mới nói đến chuyện trải đá, trải nhựa... Có lẽ 1, 2 tuần nữa Thầy mới khảo sát vì cuối tuần rồi, Thầy có làm một chuyến khảo sát tại Đạo Viện nhưng đường đi sau mùa tuyết tan rất lầy lội nên Thầy đã tạm ngưng chuyến khảo sát

Trong ảnh là 2 khung cửa sổ nhà rường mà Thầy design và Tâm thực hiện. Mình dùng toàn là gỗ vụn trong xây dựng của năm rồi để làm những cánh cửa sổ này. Cửa sổ mà Tâm đang cầm (*Tâm dựng ngược chiều cửa sổ*) là ý tưởng về thiên hạ trong thiên hạ, thế giới trong thế giới. Nhà rường vừa là thiền viện nhưng ở mặt hành chánh thì đó là nơi điều hành toàn bộ cuộc đất tại Đạo Viện, các cuộc họp trong thời gian hiện tại sẽ được nhóm tại đó. Và ở bên ngoài, ngoài khung cửa sổ thì vũ trụ, thiên hạ tứ phương cứ trập trùng xoay. Đó cũng là nơi quan sát thiên hạ và thế giới bên ngoài.

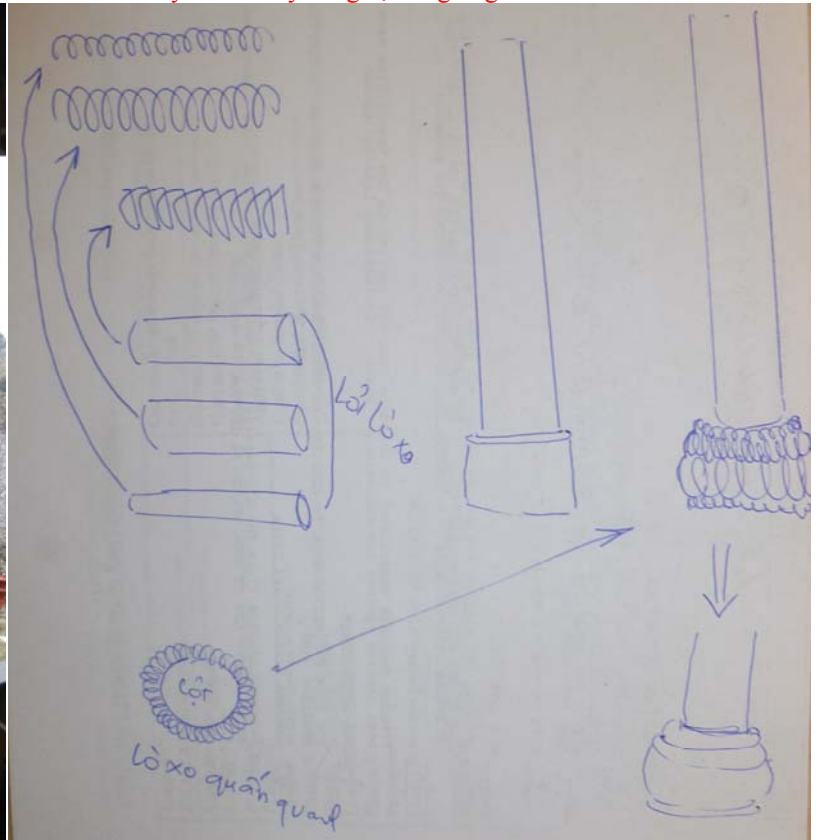

Theo thông lệ, trước khi đi xa, Thầy thường dâng hương lên Tam Bảo và hành trình cho chuyến đi nếu Thầy lái xe thì thường đi vào ban đêm (*cho đỡ kẹt xe, và khi đến nơi thì chỉ việc đi ngủ để có sức làm việc cho ngày hôm sau*). Trên xe, Thầy chất theo một vài cây tre, trúc và đào để trồng thử nghiệm tại Đạo Viện.

Trái: So với lúc Tết, cầu Từ Tâm Thắng bị lún sâu hơn và cuộc đất tại khu vực này có nguy cơ bị cuốn trôi nên giải pháp cấp thời là đưa công nhân lên đây để làm tường chắn (*retaining wall*) bảo vệ cả khu đất. Đây là cái fault ban đầu từ năm 2004, khi muốn một người grading con đường không chuyên nghiệp (*mà mình lúc đó cũng không có kinh nghiệm*) ông ta ủi đường thẳng bong nhưng không có chỗ thoát nước nên sau một mùa mưa thì đất lở ra một chỗ nhỏ, lúc ấy lại không sửa (*vì bận đối phó với... "chiến tranh"*) nên sau một mùa mưa nữa thì nó lở thành lớn mà từ đó cho tới nay có bao nhiêu biện pháp để cứu vãn nhưng chưa biện pháp nào hữu hiệu cả.

Phải: Căn nhà trưng bày con thuyền tinh thương do nhóm đạo Từ Thiện Tâm Khai đã thực hiện nhiều con thuyền như vậy để cứu trợ cho các nạn nhân cơn bão số 5 tại một số tỉnh miền Nam và Campuchia. Con thuyền này do thầy Từ Tri Hùng tái thực hiện lại để sau này cho vào Viện Bảo Tàng. Thầy đề tạm trong căn nhà trưng bày này chủ đích là test ngói của Việt Nam có chịu đựng được thời tiết tại đây không trước khi dựng căn nhà rường. Căn nhà này, sau mùa mưa tuyết năm nay cũng bị trôi giống như chiếc cầu.

Cái tán của nhà rường, tức cái đế của cây cột cũng là vấn đề cần quan tâm. Tán này do thầy Từ Tri Bảo làm có tác dụng nâng cột nhà lên cao nhưng do có sự góp tay của nhiều người ngoại quốc nên cái tán nó nhìn hơi... xấu. Không có hoa văn chi hết, nhìn thấy thô nên lúc đầu Thầy muốn tìm một cái chậu có hoa văn rồi làm khung của chậu đó, áp cái khung bao chung quanh đế cột và tán rồi đổ xi măng vào thì mình sẽ có cái tán đẹp, nhưng tìm hoài không thấy một cái chậu nào vừa ý mà làm khung đẹp thì chỉ có Bibi nhưng Bibi bây giờ thì bận quá. Nên Thầy có ý là dùng những cọng kẽm lớn nhỏ khác nhau, quấn tròn hay nửa vòng tròn làm lò xo, xong quấn các lò xo đủ size ấy chung quanh cái đế và chân cột theo dáng mà mình muốn rồi trám xi măng màu theo những vòng lò xo đó thì mình có được cái tán có hoa văn, đường nét...

Trái: Ngay trong ngày đầu tiên đi khảo sát đã gặp trở ngại, vì sau mùa tuyết, đường còn lầy lội, Pháp Chủ Thiền Viện thì nằm trong một thung lũng, đi xuống thì được nhưng đi lên thì không vì bùn lầy quá nhiều, chặt vật cả tiếng đồng hồ cũng không lên được nên Thầy trở xuống làng thiền lấy gỗ rải đầy trên đường thì cũng không đi được nên Thầy bỏ xe lại, cùng các em đi bộ. Đi từng nhà, từng nhà để kiếm người giúp (*điện thoại thì Thầy cũng quên mang theo*). Leo ra khỏi cái núi để kiếm người nhưng không nhà nào có người cả, đi một muông ói ra, lại từ sáng sớm đến lúc xe bị kẹt lầy đã quá trưa mà chưa ăn gì, nước uống cũng không, lượng đường trong máu bị tụt, đi muốn hết nổi thì gặp một ông già lái xe ngang và ông ta cho quá giang, đi nửa đường thì gặp một cô ở gần đó nên Thầy đã nhờ cô này dùng xe của cô ấy kéo xe Thầy ra khỏi lầy. Qua đó, Thầy đề xuất với các vị là tại Pháp Chủ Thiền Viện, cần phải có thêm một con đường để di chuyển vì nơi đó là trung tâm chính của Đạo Viện mà chỉ có một con đường thông ra ngoài, lỡ có chuyện gì thì sẽ bị kẹt cứng ở trong đó. (*Thực ra nơi đây mình có đến 2 con đường nhưng con đường thứ 2 thì bị vướng một căn nhà có sở đất khoảng 20 mẫu và sau căn nhà đó mới là đường lộ thông ra ngoài. Thầy đã dự trù mình sẽ mua căn nhà và sở đất này để làm Quy Bốn Kim Lăng sau này, để khi Thầy cùng các vị phàm sắc, pháp hữu... lia thế thì còn có chỗ chôn chứ! Người ta theo mình tu học lúc sống thì phải nghĩ đến người lúc họ chết. Còn thực hiện được hay không? Người ta có hưởng được hay không thì do phước phần của từng người và do Trời định. Với Thầy thì Thầy luôn giữ tròn và tận*).

Phải: Vì không thể khảo sát được nên Thầy trở về ĐHLĐ để đợi vài tuần nữa đất khô sẽ trở lại. Nhưng trước khi về Thầy mang theo khoảng 1 tấn đá quý và bán quý để có việc dùng nhưng đi một chập thì thấy xe chờ không nổi (*chắc xe cũng đã đến lúc rùi rồi vì làm việc quá mà*) nên Thầy đã bỏ bớt lại một số.

Trái: Tâm và các ... em nhỏ đang giúp... bưng đá.

Phải: Một số đồ gốm sứ mới và các tượng Tỳ Hưu bằng ngọc của Bibi. Thầy có xin Bibi một số tượng Tỳ Hưu này làm Bảo Pháp, để Thầy chú nguyện cho một số vị giúp các vị ấy về mặt tài chánh.

Thầy có xin các cơ sở bán đồ gốm Trung Quốc những đồ gốm sứ bị vỡ. Trong chuyến đi xuyên Việt năm 2009, khi đến Huế, nhất là trong lăng Vua Khải Định, Thầy thấy người ta dùng những mảnh gốm sứ để ráp thành những bức tranh thật là đẹp, Thầy tính đập những đồ gốm sứ bị vỡ này thành những mảnh nhỏ để bắt chước làm những bức tranh tương tự như vậy. Trong hình thì các em muốn xin dán lại, vì thấy mấy đứa nó thích nên Thầy cho nó dán lại, coi như có cơ hội để luyện tập sự khéo tay, làm nháp, thực tập để sau này mới có kinh nghiệm mà làm cái thật. Đồ dán lại để chơi vậy thôi, cất trong kho, khi đủ số lượng gốm sứ, chai lọ... để thực hiện thì Thầy sẽ lấy ra đập nhỏ.

Trái: Ai đã từng tới ĐHLĐ thì đều biết đến con vịt Long Bi Đông, một con vịt rất ghét đàn bà, hễ thấy ai là người nữ thì nó bay đến vừa cắn vừa đập người ta. Nó từng là một chàng đồ tể người Mỹ, làm việc trong lò sắt sanh, có vợ ngoại tình nên bây giờ nó rất thù đàn bà. Mà người vợ ngày xưa của nó hiện cũng đang ở gần đây nên mới khiến nó đến chỗ này. Con “vịt” này rất khôn nhưng rất dữ (với đàn bà thôi) nên bây giờ nó bị nhốt. Gọi là vịt nhưng nó cũng không hẳn là con vịt vì nó lai tùm lum. Bây giờ thì nó có ... “vợ” rồi, vợ nó là một con ngỗng, con ngỗng đã đẻ trứng và đang ấp, Thầy muốn xem con của nó ra làm sao vì từ nào tới giờ Thầy chưa thấy con vịt lai tùm lum lại lai với con ngỗng! Chắc đời này cái thức thù đàn bà của nó sẽ được coi, vì con ngỗng vợ của nó cũng bị nhốt thì lấy gì đi ngoại tình. Còn làm sao coi được lớp thú là chuyện khác.

Phái: Cô Hương đang đánh đòn mấy đứa, Tâm bị đòn vì tội hun bồ ngay trong nhà thờ. Không biết tôn trọng tôn giáo của người ta, may là mẹ của nó là người Đạo Thiên Chúa nên đỡ bị hiểu lầm là không biết trọng người ta, chứ nếu thuần túy là người trong Pháp mình mà vào nhà thờ ở tuổi 20 mà không biết nhịn một chút, cảm lòng lại một chút, hun hít tùm lum thì không phải chỉ bị nằm đánh đòn không thôi đâu. Còn cô gái nằm bên cạnh bị đòn vì tội phung phí thức ăn. Thức ăn dư thì dùng cho thú ăn, cô này lại đem giấu một góc cho đến khi thức ăn bị mốc xanh... Trước khi mấy đứa nhỏ bị đánh đòn, Thầy có cho tụi nó ăn trái lựu là vị thuốc để... bỏ xương.

Các em nhỏ chuẩn bị đến ĐHLĐ thì coi đi nhé! Các chuẩn mực hình phạt đều đã được định sẵn, chứ không phải đợi khi có lỗi rồi mới quyết định là xử phạt ra sao. Thế nên hình phạt không thêm cũng không bớt. Lỗi gì thì ăn đòn bao nhiêu roi, roi size như thế nào, quỳ hương bao nhiêu cây, cây hương lớn như thế nào... tất cả đều được định rõ. Sự thương ở đây không phải là tha và nương tay khi có lỗi mà là không bỏ qua bất kỳ một lỗi nhỏ nào. **Lỗi nhỏ bỏ qua thì họa lớn sẽ tới.** Các em nhớ lấy. Được dạy dỗ như vậy là phước lớn và hạnh phúc lớn nhất của các em, vì chính con cháu của Đức Ngài, trong gia đình Thầy cũng không được dạy như vậy. Người trong nhà Thầy chỉ nói một tiếng thôi cũng đủ tự ái dâng lên ngập đầu thì lấy gì mà chỉ? Các bậc cha mẹ có con em từng được rèn luyện tại đây, kể cả các bậc cha mẹ của các em sinh viên các nước ai cũng rất vui mừng, hạnh phúc khi thấy con em của mình rất thay đổi, rất tốt, giỏi,... chỉ sau một thời gian ngắn được Thầy đào tạo.... Đó là vài nét sinh hoạt từ đầu tháng 3 cho đến bây giờ. Chúc lành tất cả, Thầy.